

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200478
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619200478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovanému R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, XXX XX Q. o zaplatenie 3.319,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec, č.k. 10Csp/9/2019 - 162 zo dňa 11. decembra 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/9/2019 - 162 zo dňa 11. decembra 2019 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím Okresný súd Lučenec v prvej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3 319,14 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05% p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.02.2016 od zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.03.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.04.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.05.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.06.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.07.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.08.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.09.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.10.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.11.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.12.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.01.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.02.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.03.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.04.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.05.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.06.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.07.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.08.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.09.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.10.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.11.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.12.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.01.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.02.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.03.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.04.2018 do zaplatenia,

s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.05.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.06.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.07.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.08.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 103,71 Eur od 21.09.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 0,42 Eur od 21.10.2018 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V druhej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 25.01.2019 domáhal voči žalovanému zaplataenia istiny 3 319,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 09.04.2016 do zaplataenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril so žalovaným dňa 17.10.2014 zmluvu o pôžičke č. 6188583, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3 400 Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v 60 pravidelných mesačných splátkach po 103,71 Eur až do celkovej výšky pôžičky 6 222,60 Eur. Žalovaný do podania žaloby uhradil sumu 1 265,26 Eur. Vzhľadom na porušenie povinnosti žalovaného splácať pôžičku riadne a včas, žalobca vyzval predžalobnou upomienkou žalovaného zo dňa 27.01.2016 na úhradu dlžných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný dlžné splátky neuhradil a žalobca dňa 19.03.2016 úver v celom rozsahu zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 03.04.2016. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 4 584,14 Eur, pričom z tejto sumy uhradil 1 265,26 Eur a dlh žalovaného predstavuje 3 319,14 Eur. Úrok z omeškania z celej sumy si uplatnil od 6-teho dňa po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

3. Na výzvu okresného súdu podľa § 54a Občianskeho zákonníka žalobca podaním doručeným súdu dňa 27.02.2019 oznámil, že si v konaní uplatňuje splátky v režime premlčania každej splátky osobitne, t.j. len nepremičané splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby, ktoré sa už stali splatnými. Uviedol, že žalobu podal okresnému súdu dňa 25.01.2019, žalovaný uhradil sumu 1 265,26 Eur, čo predstavuje 12 splátok po 103,71 Eur a časť 13-tej splátky vo výške 20,74 Eur. Pri posudzovaní premlčania každej splátky jednotlivo má žalobca pri trojročnej premlčacej dobe z dohodnutých 60 splátok nárok na 37 nepremičaných splátok po 103,71 Eur, spolu vo výške 3 837,27 Eur, avšak žalobca požaduje sumu nižšiu, ktorá pozostáva z 32 splátok splatných a nepremičaných po 103,71 Eur, spolu vo výške 3 318,72 Eur a časť 33-tej splátky vo výške 0,42 Eur. Na základe týchto skutočností navrhol zaviazat žalovaného na zaplataenie sumy 3 319,14 Eur, spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej splátky tak, ako je uvedené v bode 1 tohto rozhodnutia.

4. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom k úprave petitu žaloby pred jej doručením žalovanému okresný súd konal o zmenenej žalobe podľa § 141 CSP.

5. Podľa žalobcu predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a odkazoval na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., c/a Q. P., zaoberajúceho sa otázkou výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Tvrdil, že zmluva obsahuje aj údaj o konečnej splatnosti úveru. Na námietku žalovaného o premlčaní uplatneného nároku žalobca uviedol, že nárok je uplatnený v rámci trojročnej premlčacej doby. Podľa žalobcu premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený, nemožno počítat od splatnosti prvej nezaplataenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého úveru. Podľa žalobcu platná právna úprava neobsahuje ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku, t.j. na prvú nesplatenú. Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 17.10.2014 (ďalej aj „Zmluva“) spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Zosplatnenie pohľadávky bolo dohodnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach v čl. 13 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy. K vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo ku dňu 19.03.2016 a keďže žaloba bola podaná v januári 2019, bola podaná v rámci trojročnej premlčacej doby. Žalobca uvádzal, že žalovaný uhradil celkovo sumu 1 265,26 Eur, čo predstavuje 12 splátok od 20.11.2014 do 20.10.2015 a časť 13-tej splátky vo výške 20,74 Eur splatnej dňa 20.11.2015. Uplatnených 32 splátok po 103,71 Eur predstavuje istinu pozostávajúcu zo splátok v poradí od 16. splátky splatnej 20.02.2016 po 47. splátku splatnú 20.09.2018 a časť v poradí 48. predpísanej splátky v sume 0,42 Eur splatnej 20.10.2018. Uplatnená istina potom predstavuje 3 319,14 Eur ako súčet 32 splátok po 103,71 Eur a 33-tej splátky vo výške 0,42 Eur.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú, žiadal ju zamietnuť a v celom rozsahu poprel skutkové tvrdenia žalobcu a jeho nárok neuznal čo do dôvodu, ani výšky. Uplatnil námietku premlčania, keď tvrdil, že poslednú splátku uhradil 20.10.2015 a žalobca uplatnil nárok na súde až dňa 25.01.2019. Trojročná premlčacia doba skončila 20.10.2018 podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že ak pre nesplnenie niektorej splátky sa stal zročným celý dlh, s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba odo dňa nesplnenej splátky, a tá bola 20.11.2015, potom trojročná premlčacia doba uplynula 20.11.2018.

7. Žalovaný ďalej namietal, že spotrebiteľský úver neobsahuje náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože zmluva uvádza len údaje o výške mesačnej splátky. Podľa žalovaného ani údaj o konečnej splatnosti úveru sa v zmluve jednoznačne nenachádza. V zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, k/ a § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSÚ“) je úver bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že poslednú splátku uhradil žalobcovi 20.10.2015 a dlh žalovaného sa stal splatný pre nesplnenie splátky splatnej 20.11.2015. Premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka je trojročná a uplynula 20.11.2018, ako to vyplýva z predžalobnej upomienky zo dňa 27.01.2016. Žaloba bola podaná na súd 25.01.2019. Žalovaný ďalej odkazoval na § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

8. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. a navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu, ktorú okresný súd pripustil uznesením č.k. 10Csp/9/2019 - 71 zo dňa 17.05.2019.

9. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 17.10.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Uzatvorenú zmluvu zároveň považoval za zmluvu, na základe ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver.

10. Podľa okresného súdu sa uvedenou zmluvou zo dňa 17.10.2014 zaviazal veriteľ poskytnúť žalovanému úver vo výške 3 400 Eur pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 28,70% a žalovaný sa ho zaviazal splácať 60-timi mesačnými splátkami vo výške po 103,71 Eur od 20.11.2014 s termínom konečnej splatnosti 10/2019. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3 400 Eur, žalovaný však úver nesplácal riadne a včas a preto došlo k zosplatneniu úveru.

11. Okresný súd skúmal prioritne otázku splnenia podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorú podmienku je povinný skúmať ex offa. Dospel k záveru, že nedodržanie podmienok na zosplatnenie úveru má za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa okresného súdu aj napriek zásade ochrany slabšej strany v predmetnom konaní neznamená táto skutočnosť rezignáciu súdu na jeho nestrannosť a neprihliadnutie na prípadnú absolútnu neplatnosť právneho úkonu, pretože to vyhovuje spotrebiteľovi. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ môže veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky pre omeškanie, s ktorou sa stal splatný celý dlh, pri splnení ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, a to upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru 15 dní pred uplatnením tohto práva. Veriteľ je preto limitovaný využitím práva na zosplatnenie úveru, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). Ak toto právo v uvedenom časovom úseku nevyužije, jeho právo na zosplatnenie úveru zaniká. Ak veriteľ toto právo nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je jednostranným právnym úkonom adresovaným žalovanému a pre jeho účinky je nevyhnutné, aby sa tento úkon dostal do sféry dispozície dlžníka.

12. Okresný súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 311,13 Eur výzvou zo dňa 27.01.2016, pričom splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatnenie a s ktorou bol žalovaný v omeškaní, bola splátka splatná v novembri 2015, t.j. ku dňu 20.11.2015. Do omeškania s úhradou tejto splátky sa dostal dňa 21.11.2015, pričom v čase výzvy právneho predchodcu

žalobcu 27.01.2016 žalovaný ešte nebol s touto splátkou v omeškaní 3 mesiace. V zmysle § 53 ods. 9 OZ mal veriteľ pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 20.03.2016. Túto povinnosť si však veriteľ nesplnil, keďže jeho právny predchodca oznámil žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru až listom zo dňa 26.03.2016, pričom nebolo preukázané ani zaslanie tohto oznámenia žalovanému. Okresný súd preto dospel k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nie je možné považovať za platné a vychádzal z pôvodného dojednania obsiahnutého v zmluve o plnení v splátkach a žalobcovi priznal splátky splatné ku dňu jeho rozhodnutia. K tomuto dňu už boli splatné všetky splátky avšak časť istiny už nebolo možné priznať vzhľadom na jej premlčanie podľa § 54a OZ.

13. Okresný súd konštatoval, že žaloba bola doručená súdu dňa 25.01.2019 a všetky splátky, ktoré sa stali splatné tri roky spätne pred podaním žaloby, t.j. pred dátumom 25.01.2016 sú premlčané. Ide o splátky splatné od 20.11.2014 do 20.01.2016, t.j. 15 splátok po 103,71 Eur. Nepremičaná istina predstavuje 45 splátok po 103,71 Eur, t.j. vo výške 4 666,95 Eur. Žalobca si však uplatnil nárok len na sumu 3 319,14 Eur, čo zodpovedá 32 splátkam po 103,71 Eur a časti 33. splátky vo výške 0,42 Eur. Okresný súd v zmysle zásady non ultra petitum preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi ním uplatnenú sumu 3 319,14 Eur. V zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi aj ním uplatnený zákonný úrok z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po dni jej splatnosti.

14. Okresný súd neprihliadol na námietku žalovaného, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. jej členenie na platbu konkrétnych nárokov, pričom odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018.

15. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného o absencii povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZOSÚ, t.j. že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď dospel k záveru, že v predmetnej zmluve je dostatočne určený termín konečnej splatnosti, ktorý je uvedený „10/2019“, pričom zmluva vymedzuje, že splátky sú splatné k 20-temu dňu v mesiaci. Z uvedeného potom vyplýva konečná splatnosť úveru k 20.10.2019. Žalovaný tak jednoduchým spôsobom mohol dospieť k záveru o termíne konečnej splatnosti úveru 20.10.2019. Podľa okresného súdu stačilo, aby údaj o konečnej splatnosti úveru bol označený uvedením mesiaca a roka, v ktorom mal byť poskytnutý úver splatený v celom rozsahu.

16. Dospel k záveru, že úver nie je bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ. Uviedol aj, že § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na ktorý odkazoval žalovaný, už nie je súčasťou právneho poriadku SR vzhľadom na nález Ústavného súdu SR, zverejneného v Zbierke zákonov SR pod č. 271/2018, podľa ktorého citované ustanovenie nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

17. Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní poukázal na to, že s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere v hodnote 3 400 Eur, pričom uvedený úver bol žalovaný nútený poistiť, čím sa splátka úveru navýšila na 103,71 Eur. Uviedol, že celková čiastka vrátenia spotrebiteľského úveru uvádzaná veriteľom je 6 047,40 Eur, avšak tento údaj je zavádzajúci, pretože pri splátke 103,71 Eur sú celkové náklady 6 222,60 Eur, t.j. vyššie ako uvádza žalobca.

18. V odvolaní uviedol, že na základe uvedených nákladov, ktoré sú spojené aj s RPMN, aj úroky uvádzané veriteľom nie sú správne. Poukázal opätovne na to, že úver považuje za premlčaný, pretože poslednú splátku zaplatil 20.10.2015 a žalobca ho až dňa 27.01.2016 predžalobnou upomienkou upozornil, že neviduje splátku za november 2015. Od poslednej platby po predžalobnú upomienku ubehli tri mesiace - november, december, január a preto nesúhlasil so záverom okresného súdu, že v čase výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ žalovaný nebol so splátkou v omeškaní tri mesiace.

19. K tomuto tvrdeniu predložil kópiu predžalobnej upomienky právneho predchodcu žalobcu z 27.01.2016.

20. V odvolaní žalovaný ďalej uviedol, že na základe neuhradenia troch splátok obdržal dňa 26.03.2016 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, po čom sa stal splatný celý zvyšok neuhradeného úveru.

21. V odvolaní uvádzal, že predmetný úver nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, keď termín konečnej splatnosti žalovaný ako spotrebiteľ nie je povinný si vypočítať a dátum splatnosti určený termínom 10/2019 nie je postačujúci.

22. Žalovaný zhrnul, že žalobca nesprávne uviedol predpoklady pre výpočet celkových nákladov 6 047 Eur, pričom celkové náklady tvoria 6 222,60 Eur a zároveň nie je uvedený ani konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ je úver bezúročný a bez poplatkov. Keďže obdržal od veriteľa úver vo výške 3 400 Eur, pričom uhradil 1 265,26 Eur a úver je bezúročný a bez poplatkov, mal by uhradiť žalobcovi sumu 2 134,71 Eur. Spolu s odvolaním predložil aj písomnú odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR z 09.01.2020 o posúdení nedodržania § 9 ods. 2 ZoSÚ k zmluve uzavretej s predchodcom žalobcu zo dňa 17.10.2014.

23. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

24. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľ a žalovaný uzavreli dňa 17.10.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V článku III. Zmluvy bola dohodnutá výška pôžičky 3.400,- Eur, celková čiastka 6.047,40 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 2.647,40 Eur, sadzba poistenia 2,9 %, splátka s poistením 103,71 Eur, priemerná hodnota RPMN 18,01 %, spôsob čerpania pôžičky - prevod na účet VÚB, splátka 100,79 Eur, počet splátok 60, prvá splátka splatná dňa 20.11.2014, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 10/2019, mesačná výška poistenia 2,92 Eur, RPMN 28,70 %, fixná ročná úroková sadzba 32 %.

26. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 27.01.2016, doručenou žalovanému dňa 03.02.2016 tomuto oznámil, že k uvedenému dňu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 311,13 Eur, ktorý žiadal uhradiť. Súčasne žalovaného upozornil, že ak do 05.03.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.03.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Výška dlžnej sumy bola 3.341,60 Eur, pričom istina úveru bola vo výške 3.319,14 Eur.

27. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.265,26 Eur, a to dňa 12.02.2015 vo výške 1.000,- Eur, dňa 16.09.2015 vo výške 57,84 Eur, dňa 16.09.2015 vo výške 103,71 Eur a dňa 14.10.2015 vo výške 103,71 Eur.

28. Pôvodný veriteľ dňa 31.12.2017 zanikol rozdelením a následným zlúčením a jeho právnym nástupcom z uvedeného právneho vzťahu so žalovaným sa stala Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.

29. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava a okresný súd uznesením č.k. 10Csp/9/2019-71 zo dňa 17.05.2019 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

30. Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 17.10.2014 (ďalej „ZoSÚ“) na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými

so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

31. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/, d/ ZoSÚ (1) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z.z. v znení účinnom ku dňu 17.10.2014 (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

34. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

36. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

37. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa čl. 13 bodu 13.2. Zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

39. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal stranám sporu možnosť konať pred súdom, preto sa stotožňuje s jeho záverom o dôvodnosti žaloby. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

40. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného voči napadnutému rozhodnutiu vychádzal zo skutkového stavu zisteného v dostatočnom rozsahu súdom prvej inštancie, a preto nepovažoval za potrebné vykonané dokazovanie doplniť alebo ho zopakovať.

41. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd preskúmal v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní.

42. Po pripustení zmeny žaloby ostal predmetom konania nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 3 319,14 Eur spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti konkrétnych splátok úveru. Žalobca sa pôvodne domáhal od žalovaného zaplatenia uvedenej sumy s úrokom z omeškania od 09.04.2016 až do zaplatenia. Na výzvu okresného súdu žalobca podaním doručeným súdu dňa 27.02.2019 skutkovo a právne zmenil dôvod uplatneného nároku tak, že naďalej uplatňoval sumu 3 319,14 Eur, avšak nie z titulu zosplatenia celého úveru, ale z dôvodu uplatnenia nároku ako súčtu nepremiľčaných splátok úveru, t.j. tých, ktoré boli splatné od 20.02.2016, keďže žaloba bola doručená súdu 29.01.2019. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v zmysle § 141 CSP konal o takto zmenenej žalobe, pričom uplatnený nárok predstavuje súčet neuhradených 32 splátok po 103,71 Eur a 33-tej splátky vo výške 0,42 Eur spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok.

43. Žalovaný v priebehu celého konania uplatňoval námietku premiľčania. Súd prvej inštancie vzhľadom na zmenu žaloby a uplatnenie nároku zo strany žalobcu ako súčtu 32 a čiastočne 33-tej splátky dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok vo forme splátok premiľčaný nie je. Žalovaný však aj v odvolaní namietal premiľčanie uplatneného nároku a nesprávny záver súdu prvej inštancie o nesplnení predpokladov zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, keď v odvolaní uvádzal, že poslednú splátku uhradil v októbri 2015 a ku dňu upozornenia právneho predchodcu žalobcu, t.j. k 27.01.2016 o neuhradení konkrétnych splátok úveru už bol v omeškani po dobu troch mesiacov.

44. Odvolací súd preto najprv posudzoval záver súdu prvej inštancie, že k zosplateniu úveru nedošlo, pretože na základe tohto záveru následne okresný súd posudzoval žalobcom uplatnený nárok podľa zmenenej žaloby ako nárok na zaplatenie súčtu konkrétnych neuhradených splátok, ktoré nepodliehajú premiľčaniu.

45. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právo veriteľa na zosplatenie úveru musí spĺňať podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Okresný súd správne konštatoval, že aplikácia ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ znamená určenie časového limitu pre veriteľa na zosplatenie dlhu, ktorý bol pôvodne dohodnutý v splátkach tak, že môže vykonať zosplatenie dlhu najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prejednávanej veci, v spojení s predpokladmi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, okresný súd správne konštatoval, že žalovaný bol v omeškani so splátkou splatnou dňa 20.11.2015. Prvým dňom omeškania tejto splátky bol deň 21.11.2015. Zosplatiť úver však veriteľ podľa § 53 ods. 9 OZ môže najskôr vtedy, ak uplynú 3 mesiace od omeškania zo zaplatením tejto omeškanej splátky. Tri mesiace od omeškania so splátkou splatnou dňa 20.11.2015 uplynuli ku dňu 20.02.2016. V zmysle limitu zosplatenia úveru podľa § 565 OZ, veriteľ mohol uplatniť zosplatenie úveru najneskôr do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po dátume 20.02.2016, t.j. najneskôr do 20.03.2016. Len tak by mohli byť splnené predpoklady zosplatenia úveru ako jednostranného právneho úkonu na základe zákonom stanovených podmienok v zmysle § 53 ods. 9 s použitím § 565 OZ. Právny predchodca žalobcu však oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru vykonal až listom zo dňa 26.03.2016. Súd prvej inštancie preto dospel k správne záveru, že k účinnému zosplateniu úveru nemohlo dôjsť, pretože neboli splnené zákonné predpoklady, a to časovej limitácie vykonania zosplatenia úveru, keď právny predchodca žalobcu pre omeškani so splátkou splatnou 20.11.2015 mohol vykonať zosplatenie úveru najneskôr do 20.03.2016, čo však neurobil. Márnym uplynutím zákonom určenej lehoty na zosplatenie úveru, t.j. dňom 20.03.2016, zaniklo právo právneho predchodcu žalobcu zosplatiť úver z dôvodu neuhradenia splátky splatnej ku dňu 20.11.2015. Zosplateniu úveru právneho predchodcu žalobcu zo dňa 26.03.2016 preto nebolo možné priznať účinky zosplatenia celého zostatku dlhu tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie.

46. Súd prvej inštancie preto správne posudzoval nárok žalobcu uplatnený v konaní ako nárok na zaplatenie jednotlivých dlžných splátok úveru, keďže zosplateniu úveru zo dňa 26.03.2016 nebolo

možné priznať účinky. Žalobca takýmto spôsobom svoj nárok aj uplatnil v jeho podaní doručenom okresnému súdu dňa 27.02.2019, v ktorom zmenil pôvodnú žalobu a uplatnil si nárok na zaplatenie konkrétne určených individuálnych splátok úveru splatných od 26.02.2016 v počte 32 splátok po 103,71 Eur a 33-tej splátky vo výške 0,42 Eur, spolu v čiastke 3 319,14 Eur.

47. Záver súdu prvej inštancie o tom, že k zosplateniu úveru nedošlo je správny. Pokiaľ preto žalovaný v odvolaní uvádzal, že došlo k okamžitej splatnosti úveru, čo mu aj bolo oznámené dňa 26.03.2016, je tento záver nesprávny, pretože neboli splnené predpoklady zosplatenia úveru k tomuto dátumu.

48. Správne je aj rozhodnutie okresného súdu o priznaní práva žalobcovi na zaplatenie sumy vo výške 3 319,14 Eur voči žalovanému, predstavujúceho súčet 33 splátok úveru, ktoré nie je premlčané v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty podľa § 103, prvá veta OZ, keďže premlčacia lehota bola okresným súdom posudzovaná samostatne odo dňa splatnosti jednotlivých uplatnených splátok. Žalobcovi boli priznané splátky so splatnosťou od 20.02.2016 a pretože žaloba bola doručená súdu dňa 25.01.2019, premlčané sú len tie splátky, ktorých splatnosť nastala pred dátumom 25.01.2016.

49. Žalovaný v odvolaní namietal, že celková čiastka vrátenia spotrebiteľského úveru uvedená v zmluve v sume 6 047,40 Eur je nesprávna, keďže súčet 60 splátok po 103,71 Eur je 6 222,60 Eur. Z tohto dôvodu aj úroky uvedené v zmluve sú nesprávne. Zároveň v odvolaní uviedol, že bol nútený uvedený úver poistiť.

50. Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že v zmluve bola nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má uhradiť a že boli uvedené nesprávne aj úroky za poskytnutie úveru. V zmysle § 2 písm. g/ ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa sú všetky náklady, okrem iného aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok.

51. Žalovaný v odvolaní uvádzal, že bol nútený úver poistiť, čím sa splátka úveru zvýšila na 103,71 Eur. Súčet 60-tich splátok po 103,71 Eur, vrátane poistného predstavuje 6 222,60 Eur a nie 6 047,70 Eur, ako je uvedené v zmluve o úvere.

52. Zo zmluvy o úvere vyplýva výška splátky úveru v čiastke 100,79 Eur a výška splátky s poistením predstavuje sumu 103,71 Eur. Celková čiastka 6 047,40 Eur uvedená v zmluve o úvere, ktorú mal žalovaný zaplatiť, predstavuje súčet 60-tich splátok úveru po 100,79 Eur bez poistenia. V celkových nákladoch spotrebiteľa by poistné podľa § 2 písm. g/ ZoSÚ bolo zahrnuté vtedy, pokiaľ by poistenie ako doplnková služba bolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru, alebo jeho získania za ponúknutých podmienok. Ak by poskytnutie úveru bolo podmienené uzatvorením poistnej zmluvy, bolo by povinnosťou veriteľa zahrnúť do celkových nákladov aj poistné. V čl. IV. Zmluvy s nadpisom „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ je v zátvorke pod nadpisom uvedené „(Poistenie nie je povinné)“. Z uvedeného vyplýva, že podľa obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretie poistenia schopnosti splácať úver nebolo povinné a nebolo podmienkou získania úveru a ani jeho získania za ponúknutých podmienok. Žalovaný zmluvu o spotrebiteľskom úvere podpísal a v jej bode IX. potvrdil, že si ju prečítal a že bola uzavretá slobodne, vážne a po vzájomnom prerokovaní. Žalovaný svojím podpisom potvrdil znenie uvedenej spotrebiteľskej zmluvy aj v tom, že poistenie nie je povinné, t.j. nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru. Odvolací súd preto na túto námietku žalovaného v odvolaní o nesprávne uvedenej výške celkovej čiastky vrátenia úveru neprihliadal a neprihliadol ani na výhrady žalovaného v odvolaní o nesprávne uvedených úrokoch a prípadne nesprávne uvedenej RPMN, pretože z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva podmienenie poskytnutia úveru uzavretím poistenia.

53. Nad rámec uvedeného odvolací súd udáva, že skutkové tvrdenia, ktorými žalovaný namietal nútené uzavretie poistenia, nesprávne uvedenú celkovú čiastku vrátenia spotrebiteľského úveru, prípadne nesprávne uvedenú RPMN a úroky uviedol prvýkrát až v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu. Skutkové tvrdenia sú v zmysle § 149 CSP prostriedkom procesnej obrany, ktoré aj v prípade spotrebiteľského sporu je spotrebiteľ povinný uplatniť najneskôr do vydania rozhodnutia vo veci samej pred súdom prvej inštancie podľa § 296 CSP. Žalovaný uvedené konkrétne skutkové námietky a tvrdenia, ako súčasť svojej procesnej obrany uviedol oneskorene, a to až v odvolaní, a preto odvolací súd na

tieto skutkové tvrdenia prihladnuť nemohol. Napriek uvedenému odvolací súd ex offa skúmal existenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ z obsahu úverovej zmluvy, ktorá bola predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie. Z jej obsahu ako už bolo uvedené nevyplýva, že poskytnutie úveru bolo podmienené uzavretím poistenia a nebolo preukázaná ani nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má žalovaný zaplatiť a ani nesprávna RPMN a úroky úveru.

54. Tvrdenie žalovaného o premlčaní úveru a o nesprávne uvedenej celkovej čiastke vrátenia úveru (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), o nesprávne uvedenej RPMN, ako aj úrokovej sadzbe úveru, nie sú dôvodné.

55. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že zmluva o úvere neobsahuje ďalšiu povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, a to termín konečnej splatnosti úveru, keď podľa neho nie je postačujúci termín 10/2019 uvedený v zmluve s prihladnutím na konkrétny dátum splatnosti každej splátky k 20-temu dňu v mesiaci tak, ako to uviedol súd prvej inštancie. Odvolací súd s týmto názorom žalovaného nesúhlasí.

56. Záver súdu prvej inštancie o dostatočnom vymedzení termínu konečnej splatnosti úveru ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, je správny. Údaj o konečnej splatnosti úveru je dostatočne určitý a zrozumiteľný, pokiaľ je vymedzený údajom „10/2019“ a zároveň zmluva o úvere obsahuje presný dátum splatnosti každej splátky, t.j. k 20-temu dňu v mesiaci. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že konečná splatnosť úveru je 20.10.2019 a tento údaj si žalovaný ako spotrebiteľ mohol jednoduchým spôsobom vyvodiť z dohodnutých podmienok zmluvy.

57. Odvolací súd nesúhlasí so žalovaným, že pojem „konečná splatnosť úveru“ ako povinná náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ sa má vykladať tak, že musí byť uvedená konkrétnym časovým okamihom, t.j. dátumom. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 vyplýva: „Uvedené ustanovenie čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva čl. 10 ods.2 uvedenej Smernice“. Rozhodujúcim kritériom pre záver o tom, či sa konkrétna úverová zmluva považuje za úver bez úrokov a poplatkov je absencia takých náležitostí uvedených v čl. 10 ods.2 tejto Smernice, ktorých neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa odvolacieho súdu údaj o konečnej splatnosti úveru, pokiaľ nie je určený konkrétnym dátumom, nespochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, pokiaľ zo zmluvy jednoznačne vyplýva počet mesačných splátok, ich frekvencia a dátum splatnosti ku konkrétnemu dňu v danom mesiaci. Odvolací súd konštatuje, ako je uvedené vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k podstatnej náležitosti úverovej zmluvy, a to k členeniu splátky na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, že podobne aj pri zákonnej požiadavke na konečnú splatnosť úveru je potrebné tento pojem vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť konkrétny dátum ako konečnú splatnosť úveru, ale postačuje ak konečná splatnosť je zrozumiteľne zistiteľná z obsahu úverovej zmluvy.

58. Uvedená smernica čl. 10 ods. 2 písm. c) uvádza ako podstatnú náležitosť zmluvy dĺžku trvania zmluvy o úvere. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako je vymedzená v citovanom čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice. V súlade s vyššie uvedeným, pokiaľ zákonom č. 279/2017 Z.z. došlo k zmene dotknutého ustanovenia tak, že s účinnosťou od 01.05.2018 sa vypustila ako podstatná náležitosť zmluvy o úvere „konečná splatnosť úveru“ a od uvedeného obdobia podstatnou náležitosťou má byť doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s citovaným čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice, potom sa od tohto uvedeného dňa legislatívne jednoznačným vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu, ktorú bolo možné a potrebné prekenuť už aj podľa doterajšej úpravy jej eurokomformným výkladom (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 211/2017 z 23.04.2018).

59. Odvolací súd súhlasí so záverom Najvyššieho súdu SR uvedenom v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/56/2018 v ktorom uviedol, že zásada eurokonformného výkladu vyžaduje aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť. Podľa tohto rozhodnutia rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C- 42/15 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti ako tie, ktoré vymenúva čl. 10 ods. 2 Smernice. Podľa uvedeného rozhodnutia úmyslom zákonodarcu, ktorý bol vyjadrený v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať smernicu v celom rozsahu. Zámerom

zákonodarcu teda nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. Eurokonformným výkladom, ktorý je nielen možný, ale aj potrebný, dospel Najvyšší súd SR k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Odvolací súd poukazuje na toto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR týkajúce sa inej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzhľadom na vysvetlenie zásady eurokonformného výkladu Smernice.

60. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje závery rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18 z 05.09.2019: „Čl. 10 ods. 2 a čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48 ako boli vyložené rozsudkom z 09.11.2016, Home Credit Slovakia (C- 42/15) sa majú uplatniť na zmluvu o úvere o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku“. Odvolací súd teda konštatuje, že pokiaľ pri riešení otázky členenia splátok na splátky istiny, úroku a poplatkov dospel Súdny dvor EÚ k záveru, že aj pred zmenou vnútroštátnej úpravy je potrebné vykladať príslušné ustanovenia zmluvy v súlade so smernicou č. 2008/48 a jej čl. 10 vo vzťahu k náležitostiam úverovej zmluvy, potom to znamená, že eurokonformný výklad aj pri náležitosti o konečnej splatnosti úveru, ktorá bola vypustená z právnej úpravy od 01.05.2018 a ktorá nebola v súlade s čl. 10 ods. 2 písm. c) citovanej Smernice sa má vykladať tak, že aj prípadná absencia údajov o konečnej splatnosti úveru určením konkrétneho dátumu neznamená posudzovanie spotrebiteľského úveru ako úveru bez poplatkov a bez úrokov. Dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ preto v prejednávanej veci daný nebol. V tejto časti je napadnuté rozhodnutie správne a odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

61. Z vyššie uvedených dôvodov je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, pričom žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutkové a právne okolnosti spôsobilé na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

62. Žalovaný podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie celej dlžnej sumy, pričom v odvolaní sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu. Z obsahu podaného odvolania preto vyplýva, že odvolanie smerovalo voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, vrátane druhej výrokovej vety o náhrade trov konania.

63. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu z dôvodu, že žalobca mal v konaní plný úspech. Okresný súd rozhodol správne, keď žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi v celom rozsahu v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP aj v druhej výrokovej vete ako vecne správne.

64. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ust. § 396 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Hoci bol žalobca v odvolacom konaní úspešný, pretože mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol, že mu nepriznáva nárok na ich náhradu voči žalovanému.

65. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).